

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

VI 1870

E maila Señorita Dora
moi ben lle queda ó xustillo
corren o mozos pra onde ela
como os ghorriós po millo.

- É bonita! (...) Ten novio? Como se chama o novio? Que lle boto outra para o seu novio. Como lle chaman ao novio de usted? (...)

E mailo señorito Pepe
moi ben lle queda ó sombreiro
cuando vai pola igrexa arriba
parece un mozo solteiro.

VI 474b

Dame da pera que comes,
da mazá un bocadiño,
da túa boca unha fala,
do teu corpiño un cariño.

(...)

Que Dios me cubra co seu manto,
co seu manto de color
ten ben cubertiño fora,
non tería mancha nin temor.

¡Arrenégote Satanás
a min non te chegarás
nin por diante nin por trás!

Escaleiriñas del cielo
altas de la eternidad
en el Santísimo Sacramento está.

En el monte murió Cristo
Hijo de Dios verdadero
con los tres clavos de acero.

¡Oh Jesús del alma mía
ojos de manso cordero,
cinco veces me pesa de ofender
un Dios tan bueno!

- Como empezaba?

Con Dios me deito,
con Dios me levanto,
con gracia de Dios
del Espiritu Santo.

Que Dios me cubra co seu manto,
co seu manto de color
se ben cubertiño fora,
non tería mancha nin temor.

¡Arrenégote Satanás
a min non te chegarás
nin por diante nin por trás!

Escaleiriñas del cielo
altas de la eternidad
en el Santísimo Sacramento está.